

Wondermooie
1-minuut
Verhaaltjes

DELTA S

Inhoud

Remi de reus blz. 13
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Carine Sanson

Een snoepende kabouter blz. 15
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Dorothée Jost

De lachkast blz. 19
Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Pascal Vilcollet

Meneer P. blz. 22
Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Fred Multier

Marie en de koning van de Wind blz. 25
Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Madeleine Brunelet

De draak van de slaap blz. 28
Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Éric Puybaret

Blinker, de kleine onvoorzichtige vis blz. 31
Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Pascal Vilcollet

Prins Zoetekauw en de draak blz. 34
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Quentin Greban

Het reizende spook blz. 37
Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Adeline Avril

De Nacht van de spoken blz. 40
Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

Een piraat die van taart houdt blz. 43
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Julie M.

De spijbelaars blz. 46
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Jérôme Brasseur

Het feest van de kleine spoken blz. 49
Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Hervé Florès

Toverkunst op goed geluk blz. 51
Geschreven door Fabienne Onfroy, met tekeningen van Hervé Florès

Een veel te nieuwsgierige kikker blz. 53
Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Adeline Avril

De wereld van de Knikkerkabouters blz. 56
Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Myriam Mollier

Epaminondas en de leeuw blz. 58
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Évelyne Duverne

De mysterieuze judoka blz. 61
Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Carine Sanson

De nacht van de draken blz. 64
Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Éric Puybaret

De dubbelganger van Muggensteekman blz. 67
Geschreven door Kathie Fagundez, met tekeningen van Fred Multier

Een onhandige kampioen blz. 69
Geschreven door Kathie Fagundez, met tekeningen van Adeline Avril

De ijsbeer, de narwal en de albatros blz. 71
Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Hervé Florès

Het zwembroekje van Nellie blz. 73

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

Sst! Wij willen slapen!..... blz. 76

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

Zoanne, het meisje van de regen blz. 78

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Éric Puybaret

Noctabus, de schepper van dromen..... blz. 80

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

De visser en de zeemeerminkoningin..... blz. 82

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Élisabeth Schlossberg

Ridder Petieterig..... blz. 85

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

Thomas en de schoonmaakrobot blz. 87

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Fred Multier

De geheimzinnige zandverkoper blz. 89

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Mathilde Lebeau

Super-Achilles, de vernietigende robot blz. 91

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Carine Sanson

Mysterieuze verdwijningen..... blz. 94

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

De verstrooide prins blz. 97

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Madeleine Brunelet

Het schoolbord dat krijtjes opat .. blz. 99

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Adeline Avril

De fee Libel..... blz. 101

Geschreven door Christine Pellistrandi, met tekeningen van Évelyne Duverne

Angst in de muziekschool..... blz. 103

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Adeline Avril

De feeënschool blz. 106

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Évelyne Duverne

Seiji, de origamikunstenaar blz. 109

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Adeline Avril

De school in het ijs..... blz. 112

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Éric Puybaret

Keziah tegen de draak blz. 115

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Carine Sanson

De kleine monnik Shaolin blz. 117

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Quentin Greban

De vis zonder naam..... blz. 119

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Pascal Vilcollet

Een koning tegen de keizers blz. 121

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Mathilde Lebeau

Een monsterlijke ontmoeting blz. 123

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Pascal Vilcollet

De wereld van de nacht blz. 125

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Dorothee Jost

Juffrouw Wollig blz. 128

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Julie M.

De school in de woestijn..... blz. 130

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Éric Puybaret

De dreiging van Bongator blz. 133

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Hervé Florès

De schat..... blz. 135

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Pascal Vilcollet

Het land waar kinderen

koning zijn blz. 139

Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Thérèse Bonté

Kaboutervloer..... blz. 142

Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Dorothee Jost

Mina en Mani..... blz. 145

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Carine Sanson

Een heks wordt bakkersknecht blz. 148

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Éric Puybaret

De burens..... blz. 152

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Hervé Florès

De marmot die geen winterslaap wilde houden blz. 155

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Madeleine Brunelet

De baby en de piraat..... blz. 157

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Fred Multier

Het slaapmuseum..... blz. 160

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Éric Puybaret

Superhelden schieten te hulp blz. 164

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

Ruil van een kleine muis

tegen tanden blz. 167

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Julie M.

De robot van opa Leo..... blz. 169

Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Fred Multier

In de dierentuin blz. 172

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Carine Sanson

Witje en Zwartje blz. 174

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Élisabeth Schlossberg

Het vieruurtje van Cesar de wolf blz. 176

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Pascal Vilcollet

De les toverdrankjes blz. 178

Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Élisabeth Schlossberg

Robots tegen hun uitvinders blz. 181

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Eric Puybaret

De aanval van de wespen..... blz. 183

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Thérèse Bonté

Het grote Chinese zeecircus blz. 186

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Éric Puybaret

Angst in het kasteel blz. 188

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Thérèse Bonté

Reis door de ruimte blz. 190

Geschreven door Sophie de Mullenheim, met tekeningen van Carine Sanson

Prinses Framboos blz. 193

Geschreven door Christelle Chatel, met tekeningen van Élisabeth Schlossberg

Een menseneter op school blz. 195

Geschreven door Charlotte Grossetête, met tekeningen van Thérèse Bonté

Een goochelaar met zijn hoofd in de wolken blz. 198

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Pascal Vilcollet

Een fonkelende maan blz. 202

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Vanessa Gautier

De aanval van de zeeslang blz. 205

Geschreven door Raphaële Glaux, met tekeningen van Adeline Avril

Er was eens een kleine koffer... blz. 208

Geschreven door Isabelle Girault, met tekeningen van Carine Sanson

Supervlam tegen het monster.... blz. 210

Geschreven door Kathie Fagundez, met tekeningen van Pascal Vilcollet

Ruimtesport blz. 212

Geschreven door Sophie Eurlaud met tekeningen van Carine Sanson

De Goudklomp blz. 214

Geschreven door Fabienne Onfroy, met tekeningen van Carine Sanson

De struisvogel Gulzigo blz. 217

Geschreven door Séverine Onfroy, met tekeningen van Quentin Greban

A colorful illustration of a young boy with a large nose and wide eyes, looking into a mirror in a bathroom. He is wearing blue and white striped pajamas and is brushing his teeth with a yellow toothbrush. The bathroom has blue tiled walls and a white sink. The scene is lit with a warm, yellow light.

verhaal

1

Remi de reus

Er was eens een jongen die Remi heette. Hij was heel groot voor zijn leeftijd en pestte vaak andere kinderen, die veel kleiner waren dan hij. Op een dag, toen hij met de bal aan het spelen was, zag Remi een heel klein vrouwtje. Met een ondeugende grijns gaf hij een trap tegen de bal. **PAF!** De bal landde regelrecht op het hoofd van het kleine oude vrouwtje. Ze zag duizenden sterretjes en riep woedend: 'Stoute jongen! Je denkt dat je sterk bent omdat je groot bent zeker, maar ik krijg je nog wel!' Remi trok zich niets aan van wat het vrouwtje zei. De volgende ochtend riep zijn moeder verschrikt uit: 'Remi! Je bent nóg groter geworden!' Remi keek verbaasd: de mouwen van zijn pyjama kwamen tot aan zijn ellebogen, de pijpen van zijn broek reikten slechts tot aan zijn knieën en zijn voeten staken uit het bed! In de badkamer – **TONK!** – stootte Remi met zijn hoofd tegen de lamp! Hij bleef maar groeien!

‘Wat gebeurt er met me?!’ riep hij radeloos uit. Hij trok vlug een broek aan die zo kort als een short was, een trui zo groot als een zakdoek en – **BANG!** – hij stootte zich aan het deurkozijn toen hij het huis verliet. Toen hij nog maar bij het tuinhek was, was Remi al zo groot als een boom. **BOEM! BOEM!** stampten zijn reuzenstappen in de straat. Huizen beefden als hij ze voorbijliep en de mensen vluchtten weg wanneer ze hem dichterbij zagen komen. ‘Roep de politie! Help, een reus!’

Remi was helemaal van streek en ging zitten op een bank. **KRAK!**

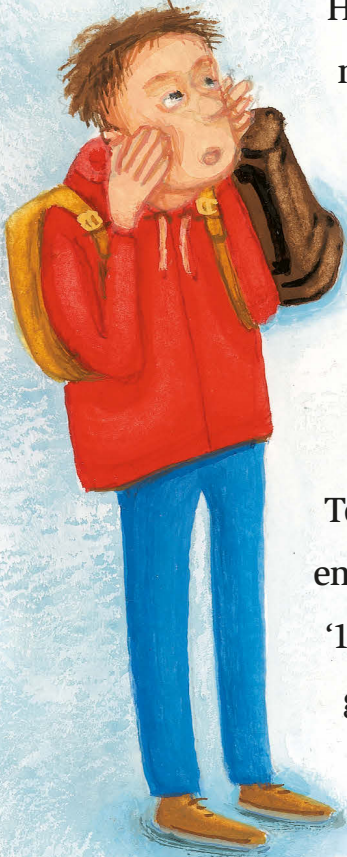
De bank brak in tweeën door zijn gewicht en Remi viel op de grond. Plotseling dook het kleine oude vrouwtje van de vorige dag op.

‘Nou stoute jongen, heb je je lesje inmiddels geleerd?’

‘Ja, mevrouw’, antwoordde Remi huilend. ‘Alsjeblieft, maak me weer kleiner. Ik beloof dat ik braaf zal zijn.’

Toen sprak het vrouwtje ineens op een aardige toon: ‘Goed! Sluit je ogen en tel tot drie.’

‘1, 2, 3!’ **ZIIP!** Remi had het gevoel alsof hij met een lift naar beneden ging! Remi opende één oog, daarna de tweede. **Oef!** Hij had zijn normale grootte teruggekregen en het kleine oude vrouwtje liep bij hem weg. Beschaamd over wat hem was overkomen, nam hij zich voor om nooit nog kleinere mensen te pesten!

Een snoepende kabouter

Op een mooie dag, toen Pierlewiet de kabouter een wandeling maakte, zag hij voor een open raam een chocoladetaart staan, zijn lievelingsgebak. Pierlewiet kon zijn snoeplust niet weerstaan.

‘Ik neem maar een klein stukje,’ dacht hij bij zichzelf, ‘niemand zal het merken.’ Hij proefde: ‘Mmm, zo’n lekkere taart heb ik nog nooit gegeten!’ En de kabouter nam nog een klein stukje: ‘Mmm! Wat is deze taart lekker!’ Pierlewiet at nog een stukje, en nog één, en nog meer, tot de taart bijna helemaal op was. Toen hij zijn laatste hap net had ingeslikt, hoorde hij roepen:

‘Mijn chocoladetaart!’

Pierlewiet schrok op en zag achter hem in de keuken, een banketbakker staan. Hij keek Pierlewiet lijkleek aan en stak wanhopig zijn handen in de lucht.

‘Oh,’ zei Pierlewiet een beetje verlegen, ‘hallo! Ik wist niet dat deze taart van u was, ik...’
‘Weet je wel wat je hebt gedaan jongen! Als ik vanavond geen taart naar de koning breng, heeft hij gezworen dat hij me in de kerkers gooit!’ riep de banketbakker wanhopig uit. ‘Ik heb geen tijd meer om een nieuwe taart te maken. En bovendien zijn m’n ingrediënten op.

Door jou ben ik verloren!

De banketbakker zakte radeloos neer op een stoel en begon te huilen.

Beschaamd wiebelde Pierlewiet heen en weer van de ene voet op de andere.

‘Huil niet, beste bakker! Vertrouw me, ik zal je helpen om een nieuwe taart te maken.’

En de kabouter verdween in het bos. Toen hij terugkwam, had hij de armen vol spullen voor een nieuwe taart. De bakker jammerde. ‘Er is geen tijd meer. De koning wil zijn taart al binnen het uur. **Jouw taart zal de tijd niet hebben om te rijzen!**’

‘Maak je geen zorgen. Geef me een bakvorm en een grote garde! **Hop!** Ik breek drie eieren, voeg een lepel wilde honing toe, een kopje margrietbloem, twee druppels ochtend-dauw, drie snufjes zonnepoeder en een wolkvlokje. Ik meng voorzichtig voordat ik klap-rooselixer toevoeg. Ach, ik zou het nog vergeten! Een snufje toverstof om het deeg te laten rijzen. **En hopta! De taart is klaar!** Breng hem maar naar de koning.’

De banketbakker had geen tijd meer om te twijfelen en bracht de taart naar het paleis van de koning. Toen de koning de taart proefde, vond hij ze zo licht, zo zoet en zo lekker dat hij terugdacht aan zijn kindertijd.

Hij sloot de banketbakker in zijn armen en benoemde hem, als beloning, tot Koninklijke Banketbakker.

De banketbakker was zo gelukkig toen hij het wonderlijke nieuws aan Pierlewiet vertelde, dat hij Pierlewiet voorstelde om bij hem te komen werken.

‘Ik zal je leren hoe je een chocoladetaart maakt!’

‘En ik, ik zal je alle geheimen verklappen van margrietbloem!’ antwoordde Pierlewiet, terwijl hij een sprongetje maakte van geluk.

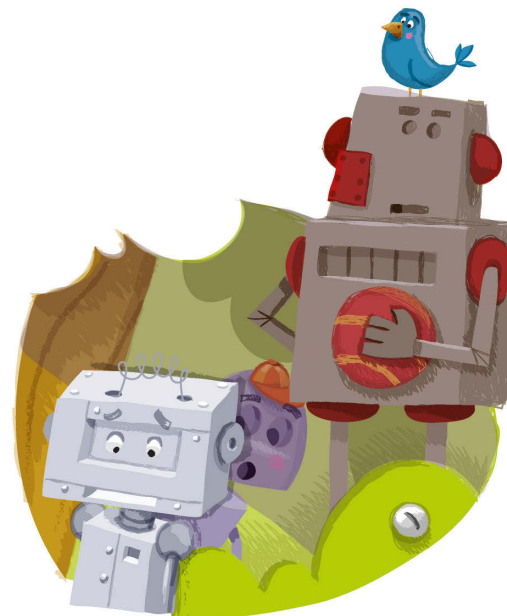
Samen vonden ze de heerlijkste recepten uit en werden ze

de beste banketbakkers van het land!

De lachkast

Een reinigende spray op het scherm van zijn gezicht, wat olie op de scharnieren van zijn armen en benen... Net zoals elke ochtend maakt de kleine robot Mecano zich klaar. Plotseling duikt zijn vriend de blauwe vogel op in zijn kamer.

‘Hallo Mecano! Ik moet je een mop vertellen. Wat zeg je tegen een robot als het regent?’

‘Euh... weet ik veel...’

‘Pas op! Van regen ga je roesten! Ha ha ha!’ schatert de vogel.

‘Wat gebeurt er met je?’ vraagt Mecano. ‘Je hele lijf schudt. Wat een grappig zicht.’

Zijn kleine vriend kan niet stoppen met lachen: **‘Oh ja! Lachen is supertof!’** Mecano bekijkt zichzelf in de spiegel.

‘Ik, ik lach nooit...’ zegt hij teleurgesteld.

De vogel wordt dan ineens serieus en zet zijn kleine pootjes op de stalen arm van de robot en zegt: ‘Ach! Jouw uitvinder heeft waarschijnlijk iets over het hoofd gezien toen hij je maakte. Dat is niet zo erg, weet je.’

De dag gaat voorbij en Mecano slaagt er niet in om plezier te maken met zijn vrienden op de Robotschool. ‘Ach, waarom zouden we moeite doen? We kunnen toch niet lachen...’

Die avond merkt zijn moeder dat er iets met Mecano aan de hand is: 'Je staal voelt koud aan en je zwarte ogen schitteren niet zoals gewoonlijk. Maak je je zorgen, m'n kleine schattebout?'

'Ik zou ook graag kunnen lachen! Waarom komt er geen enkel geluid uit m'n mond als ik gelukkig ben? **M'n vriend de blauwe vogel zegt dat in het land van de mensen iedereen lacht!**

'Luister, morgen gaan we naar dokter Brico. Hij zal er wel een oplossing voor vinden.' De volgende dag luistert de dokter aandachtig naar Mecano. Hij denkt even na en zegt: 'Ik ga je opereren. Je gezicht is perfect zoals het is en je hersenen zijn in de beste staat. Maar ik denk dat ik wel iets kan doen aan die lach.'

De dag van de operatie is aangebroken. Mecano is er niet erg gerust op, hij is zenuwachtig. 'Wees niet bang. Ik ga je met een speciaal gas in slaap brengen. Wanneer je wakker wordt, zal je wens om te kunnen lachen vervuld zijn...' legt dokter Brico uit.

Mecano ontwaakt in een volledig witte kamer.

Hij ziet zijn vriend de blauwe vogel bij het raam zitten.

'Koekoek, Mecano! Alles in orde?'

De vogel spreidt zijn vleugels door ze heel snel uit te schudden, maakt een pirouette en valt weer naar beneden met zijn kop op de vensterbank terwijl hij een gekke bek trekt.

Mecano voelt iets opengaan ter hoogte van zijn borst. Twee kleine stalen luikjes openen zich en een klein stalen vogeltje komt tevoorschijn en roept: 'Hoehoe!'

Op hetzelfde ogenblik krommen de twee mondhoeken van Mecano zich langzaam in de richting van zijn ogen.

Ongelooflijk!

'Hoera! Je hebt gelachen! De operatie is geslaagd! Bravo, Mecano!' schreeuwt zijn vriend de vogel.

'Een lachkast! Met een vogel die op jou lijkt! En ik kan lachen!'

De blauwe vogel steekt zijn borst vooruit, trots omdat hij model was voor een uitvinding van dokter Brico!

Meer en meer robots worden jaloers op de lachkast van Mecano en voortaan, in Zinkstad, wanneer twee robotten elkaar tegenkomen en een mop vertellen, moet je niet verwonderd zijn als je een kleine blauwe, roze, oranje of groene vogel ziet verschijnen die roept:

'Hoehoe!', 'Hihi!' of 'Haha!'

